

Op het Houtplein hebben vele winkels gezeten. De meeste zijn door de herinrichting van het plein al jaren verdwenen. Zo ook boekhandel Van Halst. Zij was gevestigd in zo'n typisch groot herenhuis met dienstbodenkamers direct onder de zolder. De boekhandel was van 1932 tot in 1972 gevestigd op de begane grond. Van Halst verkocht veel studieboeken, maar hadden in het pand ook een uitleenbibliotheek.

In de gevel van het nieuwe pand is een gedenksteen opgenomen, gemaakt door beeldhouwer Tobias Snoep in de vorm van een soort boekrol. Daarop wordt verwezen naar de boekhandel Van Halst die hier tientallen jaren heeft gezeten en vooral naar de hulp die in de oorlog werd gegeven aan onderduikers. Deze waren veelal ondergebracht bovenin het huis op de vliering, maar ook beneden onder de ruimte van de etalages. Daar was ook een kamertje waar in het geheim valse bonkaarten werden gedrukt, nodig om aan eten voor de onderduikers te komen. Het moet in het (winkel)huis een komen en gaan zijn geweest en sommige Haarlemmers noemden het pand naderhand ook wel het *"Haarlemse Anne Frankhuis"*.

Toen voor het pand een sloopvergunning werd aangevraagd werd daarop bezwaar aangetekend door de schoonzoon van boekhandelaar Van Halst. Hij was inmiddels op de hoogte van de gebeurtenissen tijdens de oorlog en wilde dit unieke stukje Haarlemse oorlogsgeschiedenis niet zomaar verloren laten gaan, maar zo mogelijk bewaren. Vanaf dat moment is het met de communicatie bij de gemeente niet helemaal goed gegaan en is het uiteindelijk gekomen tot een compromis. Dat hield in dat bij het nieuw te bouwen pand de gevel van de begane grond zou worden gehandhaafd en het Franse balkon zou terugkomen, de kelderkozijntjes weer werden geplaatst, alsmede de opname van de dakkapel te

hoogte van de kroonlijst. Verder zou door een gevelsteen de geschiedenis van het pand worden weergegeven.

De Stichting Geveltekens Vereniging Haerlem (SGVH) werd daarbij om advies gevraagd. Op de voorgevel na was het pand inmiddels gesloopt. Het duurde dan ook niet lang of het hele gebouw was op de afwerking na klaar. De woningen en de begane grond werden in die tijd verkocht. Een tijdje daarna werd geconstateerd dat de ramen op de begane grond toch volledig waren gesloopt. De raamgaten liepen nu door tot op het straatniveau. De kelderkozijntjes waarachter de illegale drukkerij zat, lagen in de puincontainer! Wat was er gebeurd? De nieuwe eigenaar Univé van de begane grond had een bouwaanvraag ingediend om de gevel en de indeling te wijzigen. De behandeld ambtenaar wist van niets en verleende de vergunning. Ook de ontwikkelaar heeft over de mondelinge afspraak niets gezegd.

Gelukkig wilde Univé meewerken om een haalbare oplossing te realiseren. Daarbij is één van de uit de puinbak geredde kelderkozijntjes aangebracht voor het rechterraam. Jammer is dat er geen klein bordje bij staat die naar de achtergrond verwijst, maar gelukkig is het er nog, als één van weinig overgebleven tastbare herinneringen aan het oorlogsverleden. Overigens is het wel aan onderhoud toe (2020).

Bron: - Haerlem jaarboek 2012.

- Wijkkrant Koninginnebuurt